

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การพัฒนากิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.2 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านปากอูน (ปากอูน ผดุงวิทย์)

1.3 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ และการจัดกิจกรรมความคิดสร้างสรรค์

1.4 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์และ กิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์

1.5 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ

1.6 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับแผนผังความคิด

1.7 ศึกษาการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

2. การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ดำเนินการดังนี้

2.1 ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

2.2 ตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ

2.3 การทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (try out)

2.4 แก้ไข ปรับปรุง

ตอนที่ 2 การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 3 ชนิด ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์
2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์
3. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรม

ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์

ตอนที่ 3 การทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้

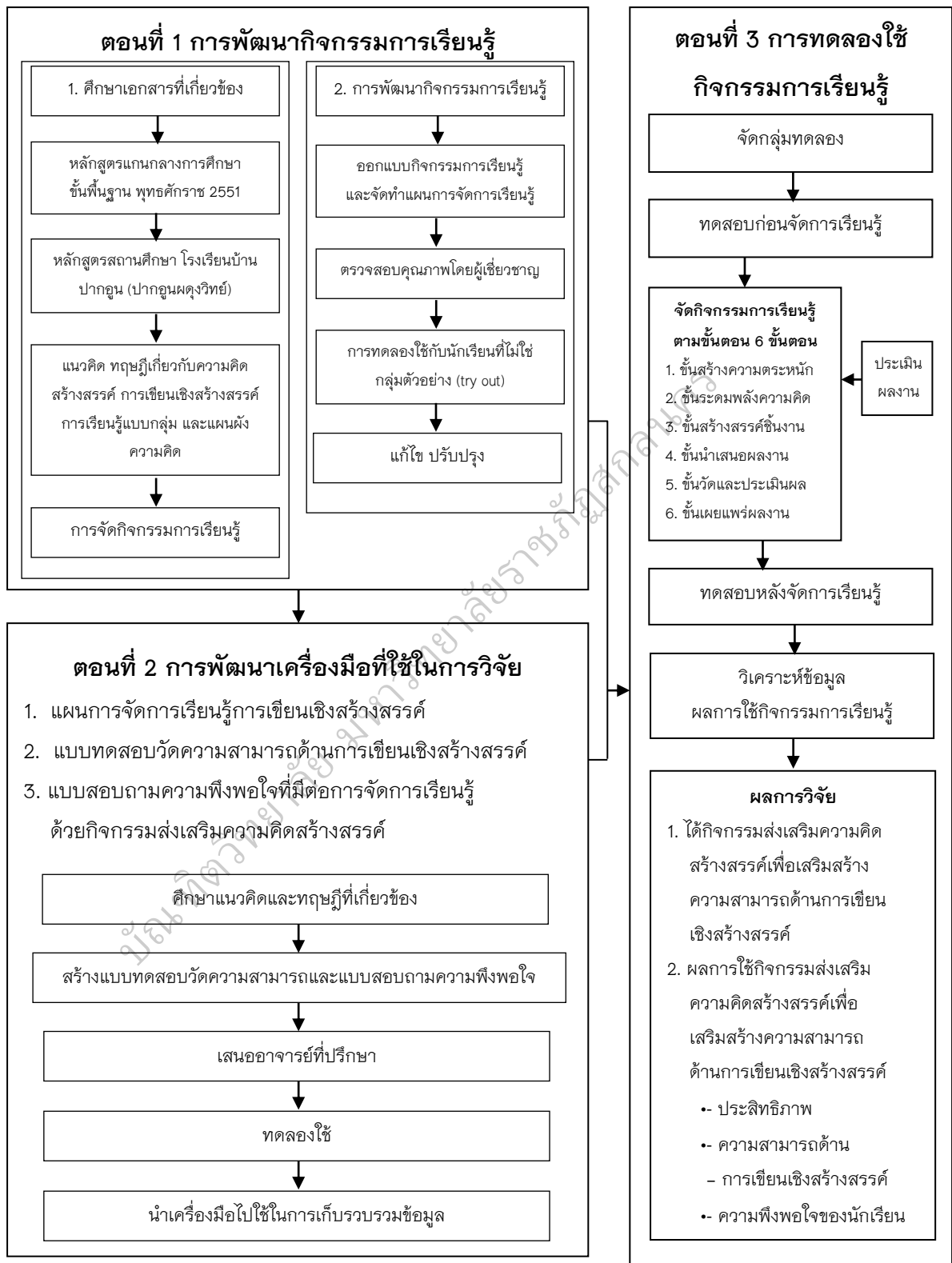
การดำเนินการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย

ดังนี้

1. จัดกลุ่มทดลอง
2. ดำเนินการทดลอง
3. วิเคราะห์ข้อมูล
4. สรุปและอภิปรายผล

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยแสดงเป็นภาพประกอบได้ดังนี้

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาพประกอบ 10 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ตอนที่ 1 การพัฒนากิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เพื่อเสริมสร้าง ความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทย : การเขียน สรุปได้ดังนี้คือ

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและ
ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงานและดำรงชีวิตร่วมกัน
ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้จาก
แหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิด ตลอดจนนำไปใช้
ในการพัฒนาอาชีพ มีทั้งหมด 5 สาระ คือ การอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด
หลักการใช้ภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม ซึ่งต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการ
ใช้ภาษา จึงจะสามารถนำไปใช้ในชีวิตรจริงอย่างมีประสิทธิภาพ และได้กำหนดคุณภาพ
ของผู้เรียนเมื่อเรียนจบในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสาระการเขียน ไว้ว่า มีทักษะในการ
คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสะกดคำ แต่งประโยคและเขียน
ข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสม ใช้แผนภาพโครงเรื่องและ
แผนภาพความคิด เพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายส่วนตัว กรอก
แบบรายการต่างๆ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการ
อย่างสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการเขียน

1.2 หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านปากอูน (ปากอูนผดุงวิทย์)
พุทธศักราช 2551 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
(ฉบับปรับปรุง 2556)

วิสัยทัศน์หลักสูตรสถานศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2556

หลักสูตรโรงเรียนบ้านปากอูน (ปากอูนผดุงวิทย์) พุทธศักราช 2551
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2556)
เป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้สู่มาตรฐานสากลและเป็น
มนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งร่างกาย มีความรู้คู่คุณธรรม มีความเป็นผู้นำของสังคมมีจิตสำนึก
ในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดมั่น

ในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน สามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาในการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิตโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

ภายในปี 2558 โรงเรียนบ้านปากอูน (ปากอูนผดุงวิทย์) มุ่งจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีทักษะ ด้านการอ่าน การเขียน การคิดเลข มีความสามารถด้านดนตรี กีฬา ขยัน ประหยัด พร้อมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรม สุขภาพ อ่อนน้อม เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะชีวิต มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เน้นคุณธรรม จริยธรรม เน้นใฝ่ดี ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง พร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนมาตรฐานสากล

1.3 ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ และการจัดกิจกรรมความคิดสร้างสรรค์

ความคิดสร้างสรรค์เป็นเรื่องที่สลับซับซ้อน แต่ถ้าพิจารณาความคิดสร้างสรรค์โดยยึดผลงานเป็นหลัก ผลงานนั้นต้องเป็นผลงานที่แปลกใหม่ และมีคุณค่าโดยมีคนยอมรับ ถ้าพิจารณาความคิดสร้างสรรค์โดยยึดกระบวนการเป็นหลัก กระบวนการนั้นต้องเชื่อมโยงสัมพันธ์ หรือความคิดแตกต่างกันอย่างมาก แต่เข้าด้วยกันได้ ถ้าพิจารณาความคิดสร้างสรรค์โดยยึดคุณลักษณะของบุคคลเป็นหลัก บุคคลนั้นต้องเป็นตัวของตัวเอง มีความคิดคล่อง คิดยืดหยุ่น และคิดละเอียดลออ ความคิดสร้างสรรค์ไม่สามารถบังคับให้เกิดขึ้นได้ แต่สามารถส่งเสริมให้เกิดขึ้นได้โดยการจัดแวดล้อมให้เหมาะสม ใช้เทคนิควิธีที่ถูกต้อง ดังนั้น ความคิดสร้างสรรค์ไม่ใช่พรสวรรค์ที่ได้รับการถ่ายทอดทางพันธุกรรม แต่เป็นศักยภาพหรือคุณลักษณะที่มีพร้อมอยู่ในตัวของมนุษย์ ทุกคนมากบ้างน้อยบ้าง ต่างกันที่สภาพแวดล้อมแต่ละคนที่ค้นพบ ในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทำได้หลายวิธี เช่น การสอน การฝึกฝน การทำกิจกรรมศิลปะ การวาดภาพ การให้เด็กเล่นนิทาน การเล่นเกม การตั้งคำถามให้ตอบ เป็นต้น หลักการสำคัญเหล่านี้ คือ เปิดโอกาสให้เด็กได้คิดจินตนาการและแสวงหาคำตอบ

1.4 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์และกิจกรรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์มีหลายรูปแบบ ผู้สอนสามารถเลือกใช้รูปแบบเดียว หรือหลายรูปแบบผสมผสานกันได้ เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการ วัย ความ

แตกต่างของนักเรียน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การฝึกเขียนเชิงสร้างสรรค์ จึงต้องเริ่มต้นจากการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนเป็นอันดับแรก แล้วให้นักเรียนได้มีโอกาสคิดอย่างอิสระ ซึ่งกิจกรรมที่นำมาใช้ฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์จะต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิด และใช้จินตนาการอย่างอิสระ โดยจัดกิจกรรมจากเรื่องใกล้ตัว เรื่องเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน บรรยากาศเป็นกันเอง มีความหลากหลาย สนุกสนาน และได้ฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์บ่อยๆ ได้ปรับปรุงและพัฒนาผลงาน โดยครูต้องเอาใจใส่นักเรียน และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์

1.5 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่ม

การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เป็นการจัดกิจกรรม สถานการณ์และบรรยากาศ ที่เน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมมือกันและช่วยเหลือกันเป็นกลุ่มเล็กๆ แต่ละกลุ่มมีสมาชิกที่มีความสามารถในการเรียนรู้แตกต่างกัน สมาชิกแต่ละคนจะต้องมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของตนเอง และของสมาชิกในกลุ่มรับผิดชอบ และในความสำเร็จของกลุ่มด้วยกัน การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือจึงเป็นการจัดกิจกรรมที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น เกิดการพัฒนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันและร่วมมือกันทำงานด้วยบรรยากาศของมิตรภาพ ทำให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และเป็นการพัฒนาทักษะการอยู่ร่วมในสังคมประชาธิปไตยไปพร้อมๆ กัน

1.6 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับแผนผังความคิด

แผนผังความคิด เป็นการใช้แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ของแนวคิดหลักและแนวคิดรองลงไป ที่ใช้กระบวนการคิดรวบยอดและวิธีการสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเองอย่างเป็นระบบ ในรูปแบบต่างๆ และเป็นแนวทางในการเขียนเชิงสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพ การทำแผนผังความคิดจึงมีประโยชน์มากมาย ทั้งในชีวิตประจำวันและชีวิตการทำงาน ไม่ว่าจะผู้ใหญ่หรือเด็กสามารถทำได้เช่นกันอยู่ที่การฝึกฝนจนเกิดความเคยชิน ซึ่งจะทำให้เห็นภาพสรุปความคิดเรื่องนั้นๆ ในหน้ากระดาษเพียงแผ่นเดียว

2. การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบาย

รายวิชา และหน่วยการเรียนรู้ สาระที่ 2 : การเขียน ซึ่งจะเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมที่จะส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณภาพตามที่หลักสูตรต้องการ

2.2 ศึกษารายละเอียดหลักสูตรสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จากหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านปากอูน (ปากอูนผดุงวิทย์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2

2.3 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการ หลักการและเทคนิควิธีการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ การเรียนแบบกลุ่ม แผนผังความคิด และกิจกรรมส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4 กำหนดกรอบเนื้อหา กิจกรรม จุดประสงค์การเรียนรู้ในการพัฒนา กิจกรรมส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์

2.5 พัฒนากิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและเนื้อหาเกี่ยวกับการเขียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อกำหนดรายละเอียดของกิจกรรม โดยนำเอาขั้นตอนในการจัดกิจกรรมของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2550, หน้า 18) มาใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. ขั้นสร้างความตระหนัก ครูกระตุ้นความสนใจของนักเรียนด้วยสื่อต่างๆ เช่น เกม เพลง นิทาน ฯลฯ ก่อนเข้าสู่เรื่องที่จะเรียน แล้วสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหา ขั้นตอนการร่วมกิจกรรม เกณฑ์การให้คะแนน และประโยชน์ที่ได้รับจากการร่วมกิจกรรม เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจที่จะเรียน

2. ขั้นระดมพลังความคิด นักเรียนทุกคนต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรม ครูมีหน้าที่อำนวยความสะดวกในขณะดำเนินกิจกรรม โดยในขั้นนี้ครูใช้แนวคิดในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มไม่เป็นทางการ โดยให้นักเรียนเข้ากลุ่มแบบละความสามารถ กลุ่มละ 5-6 คน ประกอบด้วยนักเรียนเก่ง 2 คน ปานกลาง 1-2 คน และอ่อน 2 คน แบ่งตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการทำงานร่วมกัน มีการอภิปรายซักถาม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน

3. ขั้นสร้างสรรค์ชิ้นงาน เมื่อนักเรียนได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้ และคิดหาคำตอบแล้ว นักเรียนสามารถรวบรวมความคิดเขียนลงในใบกิจกรรมกลุ่ม ในขั้นนี้ครูใช้แนวคิดแผนผังความคิดมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งนักเรียนทุกคน

นำความรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรมกลุ่ม มาเขียนเป็นแผนผังความคิด โดยเขียนความคิดรวบยอดหลักที่สำคัญไว้กึ่งกลางหน้ากระดาษ แล้วเขียนคำอธิบายหรือบอกลักษณะของความคิดรองลงไป แล้วนำความคิดรวบยอดที่ได้มาเขียนเรื่องลงในใบกิจกรรมรายบุคคล

4. ชื่นนำเสนอผลงาน หลังจากให้นักเรียนทำใบกิจกรรมกลุ่มและใบกิจกรรมรายบุคคลเสร็จแล้ว ให้แต่ละกลุ่มเลือกตัวแทนกลุ่มละ 2 คน มานำเสนอผลงานกลุ่มและผลงานรายบุคคล ซึ่งขั้นตอนนี้จะส่งเสริมทักษะการพูด การกล้าแสดงออก การมีเหตุมีผล และการนำไปใช้ ทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในผลงานของกลุ่มและผลงานของตนเอง

5. ชื่นวัดและประเมินผล ครูทำการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ใช้การเสริมแรงต่างๆ เช่น คำชมเชย การปรบมือ ให้ข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาตนเอง ส่วนผลงานของนักเรียนนั้นครูจะนำไปตรวจนอกเวลาเรียน แล้วส่งคืนให้นักเรียน

6. ชื่นเผยแพร่ผลงาน ครูแจกใบกิจกรรมรายบุคคลที่ทำการตรวจให้นักเรียนนำไปให้ผู้ปกครองชื่นชมผลงาน แล้วนำมาจัดไว้ที่ป้ายนิเทศหน้าชั้นเรียน เพื่อให้ครูและเพื่อนๆ นักเรียนได้ชื่นชมผลงานด้วย

2.6 ตรวจสอบคุณภาพกิจกรรมการเรียนรู้โดยเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ ก่อนนำไปจัดทำแผนการเรียนรู้

2.7 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนดังนี้

2.7.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สารระการการเรียนรู้ภาษาไทย มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชา และหน่วยการเรียนรู้ สารที่ 2 : การเขียน เพื่อให้ทราบหลักสูตรต้องการให้นักเรียนมีคุณภาพด้านการเขียนอย่างไร ซึ่งจะเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมที่จะส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณภาพตามที่หลักสูตรต้องการ

2.7.2 ศึกษารายละเอียดหลักสูตรสารระการการเรียนรู้ภาษาไทย จากหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านปากอูน (ปากอูนผดุงวิทย์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

2.7.3 กำหนดหัวข้อที่เป็นส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ มีดังนี้ 1) มาตรฐานการเรียนรู้ 2) สารสำคัญ 3) จุดประสงค์การเรียนรู้ 4) สารระการ

เรียนรู้ 5) กระบวนการจัดการเรียนรู้ 6) สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ 7) การวัดและประเมินผล
8) บันทึกรูปภาพหลังกระบวนการจัดการเรียนรู้

2.7.4 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนที่ได้ออกแบบ

การจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน รวม 16 ชั่วโมง

ตาราง 4 หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ และเวลาในการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

หน่วยการเรียนรู้	แผนการจัดการเรียนรู้	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ช.ม.)
จากผาแต้ม ...สู่อียิปต์	1. การเขียนเล่าเรื่อง	การเขียนเพื่อเล่าเรื่อง คือ การนำเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งที่ผู้เขียนประสบกับตนเองหรือกับบุคคลอื่น มาถ่ายทอดให้ผู้อ่านทราบ	นักเรียนสามารถเขียนเล่าเรื่อง เขียนสรุปแผนผังความคิดได้ และมีทักษะการทำงานกลุ่ม	2
	2. การเขียนเรียงความ	การเขียนเรียงความ คือ การเรียบเรียงถ้อยคำให้เป็นข้อความเพื่อแสดงความคิดเห็น ความรู้และความเข้าใจของเราให้ผู้อ่านทราบ	นักเรียนสามารถเขียนเรียงความ เขียนสรุปแผนผังความคิดได้ และมีทักษะการทำงานกลุ่ม	2
	3. การเขียนเรื่องสั้น	การเขียนเรื่องสั้น คือ งานเขียนในรูปแบบบันเทิงคดี ที่เสนอความคิดสำคัญเพียงความคิดเดียว เหตุการณ์เดียว ในเวลาจำกัด	นักเรียนสามารถเขียนเรื่องสั้น เขียนสรุปแผนผังความคิดได้ และมีทักษะการทำงานกลุ่ม	2

ตาราง 4 (ต่อ)

หน่วย การเรียนรู้	แผนการจัด การเรียนรู้	สาระสำคัญ	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เวลา (ช.ม.)
ควาย ข้าว และชาวนา	4. การเขียน บรรยาย	การเขียนบรรยาย คือ การเขียนเล่าเหตุการณ์ใด เหตุการณ์หนึ่งที่เกิดขึ้น เพื่อให้ ผู้อ่านเห็นภาพเหตุการณ์ ลำดับ เวลา สถานที่ บุคคล ผู้เขียนควร กล่าวถึงเหตุการณ์ให้ชัดเจน	นักเรียนสามารถเขียน บรรยาย เขียนสรุป แผนผังความคิดได้ และมีทักษะ การทำงานกลุ่ม	2
	5. การเขียน แสดงความรู้สึก	การเขียนแสดงความรู้สึก คือ การใช้คำที่มีความหมาย โดยนัยเปรียบเทียบให้เกิด อารมณ์สะท้อนใจแก่ผู้อ่าน ทั้ง ความปลื้มปิติ รื่นรมย์ ตื่นตันใจ หรือเศร้าใจ	นักเรียนสามารถ เขียนแสดงความรู้สึก เขียนสรุปแผนผัง ความคิดได้ และมีทักษะ การทำงานกลุ่ม	2
	6. การเขียน เรียงความ	การเขียนเรียงความ คือ การเรียบเรียงถ้อยคำให้เป็น ข้อความเพื่อแสดงความคิด ความรู้และความเข้าใจของเรา ให้ผู้อื่นทราบ	นักเรียนสามารถเขียน เรียงความ เขียนสรุป แผนผังความคิดได้ และมีทักษะ การทำงานกลุ่ม	2
อ่านป้ายได้ สาระ	7. การเขียน นิทาน	การเขียนนิทาน คือ การเขียน เรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาจาก ปากต่อปาก ผ่านยุคหนึ่งสู่อีก ยุคหนึ่ง ผ่านคนรุ่นหนึ่ง สู่อีกรุ่นหนึ่ง จนถือเป็นมรดก ทางวัฒนธรรม	นักเรียนสามารถเขียน นิทาน เขียนสรุป แผนผังความคิดได้ และมีทักษะ การทำงานกลุ่ม	2
	8. การเขียน เรื่องตาม จินตนาการ	การเขียนเรื่องจินตนาการ คือ การเขียนซึ่งแสดงออกถึง ความรู้สึกนึกคิดของตนเอง ออกมาเป็นตัวหนังสือด้วยภาษา ที่เหมาะสม ซึ่งต้องเกิด จินตนาการในทางที่ดีงาม มี ความแปลกใหม่ ไม่ซ้ำแบบใคร	นักเรียนสามารถเขียน เรื่องตามจินตนาการ เขียนสรุปแผนผัง ความคิดได้ และมีทักษะ การทำงานกลุ่ม	2

ตาราง 4 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้	แผนการจัดการ การเรียนรู้	สาระสำคัญ	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เวลา (ข.ม.)
		ใช้ภาษาถูกต้อง สามารถ เร้าความรู้สึกของผู้อ่าน ให้ ความเพลิดเพลิน และให้ ข้อคิดที่เป็นประโยชน์		
รวมทั้งสิ้น				16

2.7.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนออาจารย์
ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.7.6 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำ
จากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน
มีรายชื่อดังต่อไปนี้

1. ดร.พจมาน ชำนาญกิจ อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตร
และการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์แจ่มจันทร์ สุวรรณรงค์ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. ดร.สถาพร ชูทองรัตน์ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2
4. นายชวลิต ศรีพวงผกาพันธ์ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2
5. นางสาวชญาณ์พัชร สิงห์ฮอย ครูชำนาญการพิเศษ สาขาวิชา
ภาษาไทย โรงเรียนบ้านข่า อำเภอศรีสงคราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
นครพนม เขต 2 เพื่อพิจารณาเกี่ยวกับความเที่ยงตรงของเนื้อหา ภาษาและกิจกรรมต่างๆ
เพื่อวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้กับจุดประสงค์การเรียนรู้
เนื้อหาและขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม พร้อมแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัด
การเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)
ตามวิธีของ ลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก

เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย เหมาะสมน้อยที่สุด โดยกำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

เหมาะสมมากที่สุด	เท่ากับ	5 คะแนน
เหมาะสมมาก	เท่ากับ	4 คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	เท่ากับ	3 คะแนน
เหมาะสมน้อย	เท่ากับ	2 คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	เท่ากับ	1 คะแนน

วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของแผนการจัดการเรียนรู้ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (LiKert) มี 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543) หน้า 100) ดังนี้

4.51-5.00	หมายถึง	ระดับความเหมาะสมมากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง	ระดับความเหมาะสมมาก
2.51-3.50	หมายถึง	ระดับความเหมาะสมปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง	ระดับความเหมาะสมน้อย
1.00-1.50	หมายถึง	ระดับความเหมาะสมน้อยที่สุด

ผลการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 แสดงว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

2.7.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในเรื่องเนื้อหาและเวลา แล้วนำไป Try out กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ดังนี้ ครั้งที่ 1 แบบหนึ่งต่อหนึ่ง (One to One Testing) โดยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้ว จำนวน 3 แผน ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนบ้านปากอูน (ปากอูนผดุงวิทย์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนเก่ง จำนวน 1 คน เรียนปานกลาง จำนวน 1 คน และเรียนอ่อน จำนวน 1 คน และผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น การเก็บข้อมูลต่างๆ โดยสังเกตพฤติกรรมอย่างใกล้ชิด และสัมภาษณ์ผู้ที่ทำการทดลอง พบว่า นักเรียนให้ความร่วมมือในการร่วมกิจกรรม นักเรียนที่เรียนเก่งสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ แต่นักเรียนที่เรียนปานกลาง และนักเรียนที่เรียนอ่อนนั้น

ครูยังต้องคอยให้คำแนะนำ เพราะกิจกรรมในบางแผนการจัดการเรียนรู้มีความยากพอสมควร จึงควรปรับปรุงกิจกรรมให้ง่ายเหมาะกับวัย และความสามารถของนักเรียน

ครั้งที่ 2 แบบกลุ่มเล็ก (Small Group Testing) โดยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วจากครั้งที่ 1 จำนวน 3 แผน ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนบ้านปากอูน (ปากอูนผดุงวิทย์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 9 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนเก่ง จำนวน 3 คน เรียนปานกลาง จำนวน 3 คน และเรียนอ่อน จำนวน 3 คน ปฏิบัติเช่นเดียวกับครั้งที่ 1 พบว่า นักเรียนสนใจร่วมทำกิจกรรม นักเรียนที่เรียนเก่งสามารถเรียนรู้และเข้าใจ แต่นักเรียนที่เรียนปานกลาง และนักเรียนที่เรียนอ่อนนั้นครูยังต้องคอยให้คำแนะนำบ้างเป็นระยะ

2.7.8 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ให้สมบูรณ์ขึ้น

2.7.9 จัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้ให้เสร็จสมบูรณ์ แล้วจึงนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ตอนที่ 2 การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์

- 1.1 ศึกษาตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ จากหลักสูตรแกนกลาง หนังสือและแนวการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
- 1.2 ศึกษาข้อมูล หลักการ วิธีการเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หลักเกณฑ์การประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของกรมวิชาการ เพื่อใช้สร้างแบบประเมิน
- 1.3 ศึกษารายละเอียดเนื้อหาที่จะใช้ทดสอบทั้งหมด
- 1.4 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และได้ใช้เกณฑ์การให้คะแนน ตามแนวของหทัยทิพย์ ชมภูพิน (2551, หน้า 52-55) ดังได้กล่าวไว้ดังนี้

ตอนที่ 1 เขียนเรื่องจากภาพ จำนวน 1 ข้อ

ตอนที่ 2 เขียนต่อเรื่องให้จบ จำนวน 1 ข้อ

ตอนที่ 3 เขียนเรื่องโดยอิสระ จำนวน 1 ข้อ

ตอนที่ 1 เขียนเรื่องจากภาพ (10 คะแนน) เกณฑ์การให้คะแนน

1. การตั้งชื่อเรื่อง (2 คะแนน) ดังนี้

- 1.1 ตั้งชื่อเรื่องได้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องที่เขียน ให้ 2 คะแนน
- 1.2 ตั้งชื่อเรื่องไม่เหมาะสมกับเนื้อเรื่องที่เขียน ให้ 1 คะแนน
- 1.3 ไม่ตั้งชื่อเรื่องเลย ให้ 0 คะแนน

2. เนื้อเรื่อง (3 คะแนน) ดังนี้

2.1 เขียนเรื่องราวได้ต่อเนื่องสัมพันธ์กันตลอดเรื่อง มีความสอดคล้องกับภาพและบอกได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน ให้ 3 คะแนน

2.2 เขียนเรื่องราวต่อได้แต่ไม่ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน มีความสอดคล้องกับภาพและบอกได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน ให้ 2 คะแนน

2.3 เขียนเรื่องราวสับสนวุ่นวายไม่ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน แต่มีความสอดคล้องกับภาพ ให้ 1 คะแนน

2.4 ไม่เขียนเรื่องราวเลย ให้ 0 คะแนน

3. จินตนาการหรือแนวคิดที่มีประโยชน์ (3 คะแนน) ดังนี้

3.1 มีข้อความที่แสดงความคิดแปลกใหม่ นอกเหนือไปจากภาพที่กำหนด แต่มีความสอดคล้องเหมาะสม หรือมีข้อความที่ให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต 3 ข้อความ ให้ 3 คะแนน

3.2 มีข้อความที่แสดงความคิดแปลกใหม่ นอกเหนือไปจากภาพที่กำหนด แต่มีความสอดคล้องเหมาะสม หรือมีข้อความที่ให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต 2 ข้อความ ให้ 2 คะแนน

3.3 มีข้อความที่แสดงความคิดแปลกใหม่ นอกเหนือไปจากภาพที่กำหนด แต่มีความสอดคล้องเหมาะสม หรือมีข้อความที่ให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต 1 ข้อความ ให้ 1 คะแนน

3.4 ไม่มีข้อความที่แสดงความคิดแปลกใหม่ ความสอดคล้องเหมาะสมหรือไม่มีข้อความที่ให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตเลย ให้ 0 คะแนน

4. การใช้ภาษาและการสื่อความหมาย (2 คะแนน) ดังนี้

4.1 เขียนสื่อความหมายโดยใช้ภาษา ถ้อยคำสำนวนที่ถูกต้อง ชัดเจนเหมาะสมกับตัวละคร สถานที่ ให้ 2 คะแนน

4.2 เขียนสื่อความหมายโดยใช้ภาษา ถ้อยคำสำนวนไม่ถูกต้อง และไม่เหมาะสมกับตัวละคร สถานที่ 1-3 ที่ ให้ 1 คะแนน

4.3 เขียนสื่อความหมายไม่ได้ ให้ 0 คะแนน

ตอนที่ 2 เขียนต่อเรื่องให้จบ (10 คะแนน)

1. การตั้งชื่อเรื่อง (2 คะแนน) ดังนี้

1.1 ตั้งชื่อเรื่องได้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องที่เขียน ให้ 2 คะแนน

1.2 ตั้งชื่อเรื่องไม่เหมาะสมกับเนื้อเรื่องที่เขียน ให้ 1 คะแนน

1.3 ไม่ตั้งชื่อเรื่องเลย ให้ 0 คะแนน

2. เนื้อเรื่อง (3 คะแนน) ดังนี้

2.1 เขียนเรื่องราวต่อได้อย่างต่อเนื่องสัมพันธ์กัน มีความสอดคล้องกับหัวเรื่องที่กำหนด และบอกได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน ผลเป็นอย่างไร ให้ 3 คะแนน

2.2 เขียนเรื่องราวต่อได้ แต่ไม่ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน แต่มีความสอดคล้องกับหัวเรื่องที่กำหนด และบอกได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน ผลเป็นอย่างไร ให้ 2 คะแนน

2.3 เขียนเรื่องราวสับสนวุ่นวายไม่ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน แต่มีความสอดคล้องกับหัวเรื่องที่กำหนด และบอกได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน ผลเป็นอย่างไร ให้ 1 คะแนน

2.4 ไม่เขียนเรื่องราวเลย ให้ 0 คะแนน

3. จินตนาการหรือแนวความคิดที่มีประโยชน์ (3 คะแนน) ดังนี้

3.1 มีข้อความที่แสดงความคิดแปลกใหม่ และมีความสอดคล้องกับเรื่องที่กำหนดหรือมีข้อความที่ให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต 3 ข้อความ ให้ 3 คะแนน

3.2 มีข้อความที่แสดงความคิดแปลกใหม่ และมีความสอดคล้องกับเรื่องที่กำหนดหรือมีข้อความที่ให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต 2 ข้อความ ให้ 2 คะแนน

3.3 มีข้อความที่แสดงความคิดแปลกใหม่ และมีความสอดคล้องกับเรื่องที่กำหนดหรือมีข้อความที่ให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต 1 ข้อความ ให้ 1 คะแนน

3.4 ไม่มีข้อความที่แสดงความคิดแปลกใหม่ หรือไม่มีข้อความที่ให้
ข้อคิดที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตเลย ให้ 0 คะแนน

4. การใช้ภาษาและการสื่อความหมาย (2 คะแนน) ดังนี้

4.1 เขียนสื่อความหมายโดยใช้ภาษา ถ้อยคำสำนวนที่ถูกต้อง ชัดเจน
เหมาะสมกับตัวละคร สถานที่ ให้ 2 คะแนน

4.2 เขียนสื่อความหมายโดยใช้ภาษา ถ้อยคำสำนวนไม่ถูกต้อง
และไม่เหมาะสมกับตัวละคร สถานที่ 1-3 ที่ ให้ 1 คะแนน

4.3 เขียนสื่อความหมายไม่ได้ ให้ 0 คะแนน

ตอนที่ 3 เขียนเรื่องโดยอิสระ (10 คะแนน) เกณฑ์การให้คะแนน

1. การตั้งชื่อเรื่อง (2 คะแนน) ดังนี้

1.1 ตั้งชื่อเรื่องได้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องที่เขียน ให้ 2 คะแนน

1.2 ตั้งชื่อเรื่องไม่เหมาะสมกับเนื้อเรื่องที่เขียน ให้ 1 คะแนน

1.3 ไม่ตั้งชื่อเรื่องเลย ให้ 0 คะแนน

2. เนื้อเรื่อง (3 คะแนน) ดังนี้

2.1 เขียนเรื่องราวได้อย่างต่อเนื่องสัมพันธ์กันตลอดเรื่อง และบอกได้
ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน ได้อย่างชัดเจน ให้ 3 คะแนน

2.2 เขียนเรื่องราวได้ แต่ไม่ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน แต่บอกได้ว่า ใคร
ทำอะไร ที่ไหน ให้ 2 คะแนน

2.3 เขียนเรื่องราวสับสนวุ่นวายไม่สัมพันธ์กัน บอกไม่ได้ว่า ใคร ทำ
อะไร ที่ไหน ให้ 1 คะแนน

2.4 ไม่เขียนเรื่องราวเลย ให้ 0 คะแนน

3. จินตนาการหรือแนวความคิดที่มีประโยชน์ (3 คะแนน) ดังนี้

3.1 มีข้อความที่แสดงความคิดแปลกใหม่ หรือมีข้อความที่ให้ข้อคิด
ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต 3 ข้อความ ให้ 3 คะแนน

3.2 มีข้อความที่แสดงความคิดแปลกใหม่ หรือมีข้อความที่ให้ข้อคิด
ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต 2 ข้อความ ให้ 2 คะแนน

3.3 มีข้อความที่แสดงความคิดแปลกใหม่ หรือมีข้อความที่ให้ข้อคิด
ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต 1 ข้อความ ให้ 1 คะแนน

3.4 ไม่มีข้อความที่แสดงความคิดแปลกใหม่ หรือไม่มีข้อความที่ให้
 ข้อคิดที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตเลย ให้ 0 คะแนน

4. การใช้ภาษาและการสื่อความหมาย (2 คะแนน) ดังนี้

4.1 เขียนสื่อความหมายโดยใช้ภาษา ถ้อยคำสำนวนที่ถูกต้อง ชัดเจน
 เหมาะสมกับตัวละคร สถานที่ ให้ 2 คะแนน

4.2 เขียนสื่อความหมายโดยใช้ภาษา ถ้อยคำสำนวนไม่ถูกต้อง
 และไม่เหมาะสมกับตัวละคร สถานที่ 1-3 ที่ ให้ 1 คะแนน

4.3 เขียนสื่อความหมายไม่ได้ ให้ 0 คะแนน

1.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถและเกณฑ์การให้คะแนนที่สร้างเสร็จ
 เสนออาจารย์ที่ปรึกษา แล้วปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

1.6 นำแบบทดสอบวัดความสามารถที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 25 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม
 ด้านเวลาในการทำแบบทดสอบ และวิเคราะห์ความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนน พบว่า
 นักเรียนทำแบบทดสอบด้วยความตั้งใจ สนใจ เพราะได้ถ่ายทอดความคิดของตนเอง
 ออกมาในรูปแบบของข้อความ ประโยค เรียงความ และนักเรียนที่เรียนเก่งสามารถเรียนรู้
 ได้เร็ว นักเรียนที่เรียนปานกลางและอ่อนนั้นครูต้องให้คำแนะนำเพิ่มเติม

1.7 นำผลการทดสอบของนักเรียนมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การให้
 คะแนนที่กำหนดไว้ โดยใช้ผู้ตรวจ จำนวน 2 คน ตรวจคะแนนของนักเรียนแต่ละคน
 อย่างอิสระ ผู้ตรวจให้คะแนนคือผู้วิจัยและครูผู้สอนในโรงเรียนที่มีประสบการณ์สอน
 ใกล้เคียงกับผู้วิจัย แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาความเชื่อมั่นของการตรวจให้คะแนน
 โดยวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ตามวิธีการของเพียร์สันของคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ
 เป็นรายข้อ พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.98

1.8 จัดพิมพ์แบบทดสอบและเกณฑ์การให้คะแนนที่ปรับปรุงแก้ไขด้านเวลา
 และด้านเกณฑ์การให้คะแนน แล้วจึงนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

**2. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วย
 กิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์**

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรม
 ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ มีขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาทฤษฎี เนื้อหาสาระ แนวคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจและวิธีสร้างแบบสอบถามจากตำราการวัดผลทางการศึกษา (สมนึก ภัททิยานี, 2541 หน้า 36–42)

2.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในด้านต่างๆ โดยสร้างเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (LiKert) มี 5 ระดับ คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยกำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนของแบบสอบถาม ดังนี้

มากที่สุด	เท่ากับ	5 คะแนน
มาก	เท่ากับ	4 คะแนน
ปานกลาง	เท่ากับ	3 คะแนน
น้อย	เท่ากับ	2 คะแนน
น้อยที่สุด	เท่ากับ	1 คะแนน

วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (LiKert) มี 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2546, หน้า 72–74) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51–5.00	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51–4.50	หมายถึง	พึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51–3.50	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51–2.50	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00–1.50	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

2.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องและให้คำแนะนำ

2.4 ปรับปรุงแบบสอบถามความพึงพอใจตามคำแนะนำอาจารย์ที่ปรึกษา จากนั้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ ชุดเดิม เพื่อพิจารณาความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ตลอดจนความชัดเจนของข้อความ และความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้

2.5 คำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยคัดเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .50 ถึง 1.00 ถือว่าเป็นข้อคำถามที่ใช้ได้ แต่ถ้ามีค่าน้อยกว่า .50 ให้นำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะที่ผู้เชี่ยวชาญแนะนำหรือตัดทิ้ง

2.6 จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามวัดความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

ตอนที่ 3 การทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้

การดำเนินการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

1. เลือกกลุ่มทดลอง

การเลือกกลุ่มทดลองดำเนินการ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านปากอูน (ปากอูนผดุงวิทย) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 34 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 ที่สุ่มได้สามารถเป็นตัวแทนของประชากรได้ เพราะห้องเรียนทุกห้องมีลักษณะการจัดนักเรียนแบบคละความสามารถคือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน เหมือนกัน

2. ดำเนินการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนการสอน

2.1 แบบแผนการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงการทดลอง ซึ่งดำเนินการทดลอง โดยใช้แบบแผนการทดลอง ดังตาราง

ตาราง 5 แบบแผนการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	สอบก่อน	การทดลอง	สอบหลัง
นักเรียน ป. 6	X_1	T	X_2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

X_1 แทน การสอบก่อนทดลอง

T แทน การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์

X_2 แทน การสอบหลังทดลอง

2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.2.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านปากอูน (ปากอูนผดุงวิทย์) จำนวน 34 คน จาก 1 ห้องเรียน

2.2.2 ทดสอบก่อนจัดการเรียนรู้ (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์

2.2.3 ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยดำเนินการทดลองเองและใช้ระยะเวลาในการทดลอง จำนวน 16 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยใช้เนื้อหาบางส่วนเกี่ยวกับการพัฒนาการเขียนในหนังสือภาษาไทย (ภาษาพาที) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ จากผาแต้ม...สู่อียิปต์ ควาย ข้าวและชาวนา และอ่านป้ายได้สาระ ดังนี้ จากผาแต้ม...สู่อียิปต์ ใช้เนื้อหาในการพัฒนาการเขียน รวม 6 ชั่วโมง ควาย ข้าวและชาวนา ใช้เนื้อหาในการพัฒนาการเขียน รวม 6 ชั่วโมง และอ่านป้ายได้สาระ ใช้เนื้อหาในการพัฒนาการเขียน รวม 4 ชั่วโมง

2.2.4 เมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้ตามกำหนดแล้ว จึงทดสอบหลังจัดการเรียนรู้ (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ชุดเดิม และแบบสอบถามความพึงพอใจ

2.2.5 ตรวจสอบให้คะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และแบบสอบถามความพึงพอใจ แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมมาวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

3.1.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียน มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

3.1.2 เปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียน ก่อนและหลังจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์โดยใช้ t-test แบบ Dependent Sample

3.1.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ด้วยกิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำเสนอเป็นประเด็นหัวข้อ

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สถิติพื้นฐาน

4.1.1 การหาร้อยละ (Percentage) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาดและคณะ, 2552, หน้า 125-126)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่หรือจำนวนข้อมูลคุณลักษณะที่สนใจ
ศึกษาหาร้อยละ

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

4.1.2 การหาค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาดและคณะ, 2552, หน้า 126)

$$\bar{x} = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย

ΣX แทน ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

4.1.3 การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาดและคณะ, 2552, หน้า 127)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\Sigma(X - \bar{X})^2}{N - 1}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน ข้อมูลแต่ละตัว

\bar{x} แทน ค่าเฉลี่ยของข้อมูล

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

4.2 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

4.2.1 เกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2552, หน้า 113-115)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทุกส่วน

A แทน คะแนนเต็มของทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\frac{\sum Y}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum Y$ แทน คะแนนรวมแบบทดสอบวัดความสามารถ
การเขียนเชิงสร้างสรรค์

B แทน คะแนนเต็มแบบทดสอบวัดความสามารถ

การเขียนเชิงสร้างสรรค์

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

4.2.2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างคะแนนผลการทดสอบหลังจัดการเรียนรู้กับคะแนนเฉลี่ยก่อนจัดการเรียนรู้ โดยใช้ t-test สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2553, หน้า 70-71)

$$t = \frac{\frac{\sum D}{N}}{\sqrt{\frac{\sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อ D แทน ความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่

N แทน จำนวนคู่

df แทน ความเป็นอิสระมีค่าเท่ากับ N-1

4.3 สถิติที่ใช้ทดสอบคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

4.3.1 การหาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบและแบบ

สอบถามความพึงพอใจ โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC ดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551, หน้า 107)

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน Index of Item Objective Congruence

ΣR แทน ผลรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

4.3.2 การหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถ

ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple Correlation Coefficient) หรือสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน โดยใช้สูตรดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี และคณะ, 2552, หน้า 98)

$$r_{xy} = \frac{N\Sigma xy - \Sigma x\Sigma y}{\sqrt{[N\Sigma x^2 - (\Sigma x)^2][N\Sigma y^2 - (\Sigma y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนชุด X กับ Y

ΣX แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน X

ΣY แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน Y

ΣX^2 แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน X แต่ละตัว ยกกำลังสอง

ΣY^2 แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน Y แต่ละตัว ยกกำลังสอง

ΣXY แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน X และ Y คูณกันแต่ละคู่

N แทน จำนวนคนทั้งหมด